

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/189/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117227013
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5117227013.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej: I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom: R. XXXX/X, XXX XX X., o zaplatenie 2.344,54 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Súd zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení o nárok na úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.344,54 Eur od 01.06.2017 do 07.06.2017 neprípúšťa.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou Okresnému súdu Žilina dňa 22.09.2017, doplnenou podaním zo dňa 20.09.2018, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.344,54 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 02.09.2011 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Poštová banka, a.s. v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka uzavretá Zmluva o úvere č. 7792729111, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 3.500,- eur. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere. Žalovaná sa dostala do omeškania tým, že svoj záväzok splatila len čiastočne, a preto si žalobca uplatnil právo na predčasné splatenie úveru, následkom čoho sa stal celý úver, vrátane príslušenstva, predčasne splatným ku dňu 19.09.2014. Žalobca si v spore uplatňuje voči žalovanej nezaplatenú istinu, zmluvný úrok, zákonný úrok z omeškania a poplatky.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi produkovanými žalobcom, a to Zmluvou o úvere zo dňa 02.09.2011 (č.l. 5 spisu), sadzovníkom poplatkov platným od 16.05.2011 (č.l. 31-34 spisu), predpisom splátok (č.l. 30 rub), obchodnými podmienkami pre úver (č.l. 6-24), výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 03.09.2014 (č.l. 29 spisu), výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.09.2014 (č.l. 27), Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017 (č.l. 35), výpisom z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 (č.l. 25), podacími hárkami č. EPH003003238 (č.l. 28, 29 rub a č.l. 30) a doručenkou, a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Zo Zmluvy o úvere „Dostupná pôžička“ č. 7792729111 uzatvorenej dňa 02.09.2011 medzi Poštovou bankou a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom súd zistil, že zmluvou bol dojednaný spotrebiteľský úver vo výške 3.500 €, ktorý sa zaviazal veriteľ (právny predchodca žalobcu) poskytnúť žalovanej.

6. Zmluvou boli dohodnuté:

- úroková sadzba 19,50 % p.a.;
- výška splátky 107,29 €;
- splatnosť splátky k 7. dňu v kalendárnom mesiaci;
- počet splátok 50 ;
- konečná splatnosť úveru 07.11.2015;
- ročná percentuálna miera nákladov 22,39 %;
- priemerná hodnota RPMN 20,65 %;
- výška nákladov 1. 697,47 (resp. 1.897,47 € - tento údaj nie je v predloženej zmluve dostatočne čitateľný
- poznámka súdu).

7. Veriteľ Výzvou zo dňa 03.09.2014 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.114,62 eur (z toho istina vo výške 1.103,56 eur a poplatky vo výške 11,06 eur), nakoľko žalovaná porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. 7792729111 zo dňa 02.09.2011. Zároveň bola žalovaná upozornená, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka bude oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver za predčasne splatný.

8. Zásielka bola v zmysle poštového hárku (č.l. 29 rub a č.l. 30) podaná na poštovú prepravu.

9. Výzvou zo dňa 19.09.2014 oznámil veriteľ žalovanej, že úverová pohľadávka vzniknutá titulom zmluvy o úvere č. 7792729111 zo dňa 02.09.2011 sa stala ku dňu 19.09.2014 splatnou v celom rozsahu a žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy 2.673,26 € v lehote 10 dní.

10. Zásielka bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 24.09.2014.

11. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 (č.l. 25) vyplýva, že žalovaná uhradila celkom titulom úverovej zmluvy sumu 2.731,82 €.

12. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 uzatvorenej dňa 13.06.2017 (č.l. 35) medzi Poštovou bankou a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom súd zistil, že na žalobcu bola, v spojitosti s Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017 (č.l. 4) postúpená pohľadávka voči žalovanej, uplatnená žalobcom v tomto konaní.

13. Súd vykonal dňa 31.10.2018 pojednávanie, na ktoré sa dostavila žalovaná, ktorá uviedla, že doposiaľ zaplatila žalobcovi 4x po 50,- eur, pričom tieto splátky uhradila v dňoch 15.06.2018, 21.08.2018, 18.09.2018 a 17.10.2018. Požiadala, aby jej súd povolil splácať dlžnú sumu v splátkach.

14. Pojednávanie bolo odročené za účelom vyjadrenia sa žalobcu k novým tvrdeniam žalovanej produkovaným na pojednávaní, na deň 25.01.2019.

15. Podaním zo dňa 23.10.2018 (č.l. 79) žalobca zobral žalobu späť v časti uplatneného nároku na poplatky, úroky a úrok z omeškania (vyčíslené ku dňu 31.05.2017) čo do sumy 185,62 €. Uviedol, že žalovaná po podaní žaloby uhradila sumu 200 €, ktorú žalobca započítal na úroky a poplatky.

16. Podaním zo dňa 17.01.2019 (č.l. 109) žalobca zobral žalobu späť v časti uplatneného nároku na poplatky, úroky a úrok z omeškania (vyčíslené ku dňu 31.05.2017) čo do sumy 100,- €.

17. V súvislosti so späťvzatím žaloby žalobca navrhol podľa obsahu podania (keďže sa domáhal viac, ako žalobou) aj zmenu žaloby, spočívajúcu v rozšírení o nárok na úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2.344,54 € vo výške 19,5 % ročne od 01.06.2017 do 07.06.2017.

18. Na pojednávaní dňa 25.01.2019 vykonanom v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnili a ani nežiadali o odročenie pojednávania, súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej.

19. Žalovaná uviedla, že súhlasí s uplatneným nárokom žalobcu, ale je si vedomá svojej povinnosti splatiť žalobcovi len tú sumu, ktorú si požičala. Spláca dlh žalobcovi splátkami vo výške 50,- € a viac

si nemôže dovoliť, nakoľko jej príjem predstavuje minimálnu mzdu, t.j. 530,- € v hrubom. Za bývanie vynakladá sumu 450,- € mesačne a má dve maloleté deti.

20. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobou uplatnenom nároku svojím prvým rozsudkom zo dňa 25.01.2019 nasledovne:

Súd zmenu žaloby, spočívajúcu v rozšírení o nárok na úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2.344,54 € vo výške 19,5 % ročne od 01.06.2017 do 07.06.2017, nepripúšťa.

Konanie sa zastavuje v časti uplatneného nároku na poplatky, úroky a úrok z omeškania (vyčíslené ku dňu 31.05.2017) čo do sumy 285,62 €.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 468,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 468,18 od 08.06.2017 do zaplattenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Súd povoľuje žalovanej uhradiť dlžnú sumu v pravidelných splátkach vo výške 50,- € mesačne splatných do konca príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť tento rozsudok, až do zaplattenia celého dlhu.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18 %.

21. Súd na odôvodnenie svojho rozsudku zo dňa 25.01.2019 uviedol:

22. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu čiastočne späť, rozhodol súd, pri aplikácii zákonných ustanovení § 144 a § 145 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (v texte aj ako „CSP“) o zastavení konania v časti uplatneného nároku čo do sumy 285,62 €.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade je vzťah medzi žalobcom a žalovanou vzťahom spotrebiteľským (žalovaná je v pozícii spotrebiteľa), súd s poukazom na ustanovenie § 294 CSP zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení o nárok na úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2.344,54 € vo výške 19,5 % ročne od 01.06.2017 do 07.06.2017 nepripustil.

24. Ďalej súd v odôvodnení rozsudku poukázal, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky vzniknuté jeho právnenmu predchodcovi z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 7792729111. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pri zákonnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 02.09.2011, je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu.

25. Titulom Zmluvy o úvere č. 7792729111 uzatvorenej dňa 02.09.2011 právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 3.500,- eur, z ktorého žalovaná uhradila len sumu 2.731,82 eur a sumu 300,- eur po začatí konania. Uvedené zistenia neboli medzi stranami sporné.

26. Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako bezúročnú a bezpoplatkovú podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., s to z dôvodu absencie povinnej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a síce údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi priznal len rozdiel medzi vyčerpanou istinou a zaplattenou sumou (bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov). Žalovaná podľa výpisu z úverového účtu vyčerpala sumu 3.500,- eur a uhradila sumu 2.731,82,- eur + po podaní žaloby uhradila sumu 300,- eur, a teda nezaplattených ostalo 468,18 eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná túto sumu 468,18 eur uhradila, súd žalobcovi priznal nárok na jej zaplattenie a žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

27. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 468,18 od 08.06.2017 do zaplattenia.

28. Súd povolil žalovanej splácať dlh v mesačných splátkach vo výške 50,- eur vzhľadom na jej nepriaznivú sociálnu situáciu.

29. Proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 25.01.2019 podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Žilina ako súd odvolací svojím uznesením sp. zn. 8Co/83/2019-153 zo dňa 31.05.2019 tak, že rozsudok okresného súdu v poradí štvrtom výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v poradí šiestom výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

30. Odvolací súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia poukázal, že čo sa týka splnenia povinnosti uviesť údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, touto otázkou sa zaoberal rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016, vo veci C-42/15 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. 02. 2018 Home Credit Slovakia, a. s. proti W. X., v ktorom rozsudku Súdny dvor Európskej únie konštatoval, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (predstavujúcej maximálnu harmonizáciu v oblasti spotrebiteľských úverov, ktorá bola prebratá zákonom č. 129/2010 Z. z.), sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedená právna otázka bola následne riešená aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018, 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla 2018, 3Cdo 126/2018 zo dňa 24. 07. 2018 či 7Cdo 98/2018 zo dňa 30. 01. 2019) konštatoval, že „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu, zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

31. Ďalej najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol: „Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.“

32. Odvolací súd dodáva, že od 1. mája 2018 sa zároveň legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

33. Pokiaľ teda okresný súd svoje rozhodnutie založil na tom, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje náležitosť vyžadovanú podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákon č. 129/2010 Z. z., čo robí poskytnutý úver bezúročným a bezpoplatkovým, nakoľko táto neobsahuje presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok (t. j. vymedzenie, aká ich časť pripadá na istinu, na úroky a na poplatky), vec nesprávne právne posúdil.

34. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým súd nepripustil zmenu žaloby, vo výroku o čiastočnom zastavení konania, vo výroku, ktorým súd žalobe v časti vyhovel a v naň nadväzujúcom výroku o povolení splátok), ktoré neboli napadnuté odvolaním žiadnej zo strán konania, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

35. Súd po vrátení veci odvolacím súdom nariadil pojednávanie, pričom spolu s predvolaním na pojednávanie vyzval strany sporu na oznámenie ďalších prípadných vyjadrení vo veci, ako i prípadných návrhov na vykonanie dokazovania (§ 153 CSP).

36. Súd vykonal dňa 15.07.2020 pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 15.03.2020, z neúčasti na pojednávaní sa neospravedlnil. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené fikciou doručenia. Podmienky pre vykonanie pojednávania tak boli splnené, ani jedna strana sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnila z dôležitých dôvodov a ani z takýchto dôvodov nežiadala o odročenie pojednávania.

37. Súd na pojednávaní po ďalšej podrobnej analýze Zmluvy o úvere - Dostupná pôžička uzatvorenej dňa 02.09.2011 konštatoval, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť titulom tejto zmluvy, ktorý povinný údaj vyplýva z ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z..

38. Záonné ustanovenia:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. h) zákona na účely tohto zákona sa rozumie:

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v

rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Na základe predložených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe Zmluvy o úvere č. 7792729111 uzatvorenej dňa 02.09.2011 je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy občianskeho práva, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi veriteľom ako osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej „obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti“ a spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a vzhľadom na výšku úveru, jeho účel a splatnosť je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca preukázal a žalovaná neurobila sporným existenciu zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere č. 7792729111 uzatvorenou dňa 02.09.2011. Rovnako nebolo sporným, že žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 3.500 eur.

40. Súd konštatuje, že z poskytnutej sumy úveru 3.500,- € uhradila žalovaná pred začatím konania sumu 2.731,82 € a sumu 300,- € uhradila po začatí konania, čo spolu predstavuje sumu 3.031,82 €, po odpočítaní ktorej sumy od sumy 3.500,- € výsledok je 468,18 €, ktorú sumu súd svojím rozsudkom zo dňa 25.01.2019 (v poradí treťom výroku rozsudku) priznal spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z uvedenej sumy od 08.06.2017 do zaplatenia. V tejto časti ostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

41. Predmetom konania tak ostal nárok na zaplatenie rozdielu medzi uplatneným nárokom (špecifikovaným v podaní zo dňa 17.01.2019 - č.l. 109) na zaplatenie istiny 2.344,54 €, vyčíslených zmluvných úrokov 1.594,66 €, zmluvných úrokov 19,5 % ročne zo zostatku nesplatennej istiny 2.344,54 € od 08.06.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.344,54 € od 01.06.2017 do zaplatenia a sumou priznanou, t.j. 468,18 € s prísl., pri zohľadnení nepripustenia zmeny žaloby (v poradí prvom výroku rozsudku zo dňa 25.01.2019) a pri zohľadnení zastavenia konania v časti (v poradí druhom výroku predmetného rozsudku).

42. Súd poznamenáva, že žalobca sa v konaní v čase po vrátení veci odvolacím súdom súdu prvej inštancie, ani na výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 15.11.2019 (č.l. 169), následne nevyjadril.

43. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zároveň rozhodol o nepripustení zmeny žaloby spočívajúcej v rozšírení o nárok na úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.344,54 Eur od 01.06.2017 do 07.06.2017.

44. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada

na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

45. K prvému odseku výroku rozsudku súd uvádza:

46. Súd rozhodol, že zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení o nárok na úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.344,54 Eur od 01.06.2017 do 07.06.2017 nepripúšťa.

47. Z obsahu podania predchádzajúcej právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 17.01.2019 vyplýva, že žalobca si po zrealizovanom späťvzati žaloby v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 285,62 € uplatňuje nárok na zaplatenie: istiny 2.344,54 €, vyčíslených zmluvných úrokov 1.594,66 €, zmluvných úrokov 19,5 % ročne zo zostatku nesplatennej istiny 2.344,54 € od 01.06.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.344,54 € od 01.06.2017 (rozsudkom zo dňa 25.01.2019 bolo rozhodnuté o nepripustení zmeny žaloby spočívajúcej v rozšírení o nárok na zmluvné úroky zo zostatku nesplatennej istiny - zo sumy 2.344,54 € vo výške 19,50 % od 01.06.2017 do 07.06.2017), ďalej nárok na úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.344,54 € od 01.06.2017 do zaplatenia, pričom v porovnaní so žalobou, ktorou sa žalobca domáhal priznania úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.344,54 € až od 08.06.2017 do zaplatenia, sa zároveň jedná podľa obsahu podania aj o návrh na pripustenie zmeny žaloby, spočívajúcej v rozšírení o úroky z omeškania v predmetnej výške z uplatnenej sumy, a to od 01.06.2017 do 07.06.2017, o ktorom návrhu súd doposiaľ nerozhodol.

48. Súd rozhodol rozsudkom zo dňa 25.01.2019 len o nepripustení zmeny žaloby spočívajúcej v rozšírení o nárok na úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2.344,54 € vo výške 19,5 % ročne od 01.06.2017 do 07.06.2017, teda len o návrhu týkajúcom sa rozšírenia žaloby o úroky z úveru, ale nie aj o návrhu týkajúcom sa nároku na úroky z omeškania, o ktorom návrhu súd rozhodol týmto rozsudkom, v jeho v poradí prvom výroku.

49. Podľa ust. § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

Podľa ust. § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

Podľa ust. § 143 ods. 1 CSP súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

Podľa ust. § 143 ods. 2 CSP súd nepripustí zmenu žaloby ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálny príslušný iný súd.

Podľa ust. § 143 ods. 3 CSP ak súd nepripustí zmenu žaloby, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe.

50. Ustanovenia § 139 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujú problematiku dispozitívneho úkonu žalobcu spočívajúceho v zmene žaloby. Zmena žaloby môže spočívať v rozšírení žaloby (ak žalobca žiada viac, ako sa pôvodne domáhal) alebo žiada iné plnenie alebo určenie. Dispozícia žalobcu, ktorou chce meniť žalobu, je obmedzená iba súhlasom súdu. Súd pri úvahe o tom, či bude súhlasiť so zmenou žaloby, môže zvažovať to, či by bol na konanie o zmenenej žalobe vecne a kauzálny príslušný a to, či výsledky doterajšieho konania o spore (ako celku) môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe.

51. Podľa § 294 CSP zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

52. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade je vzťah medzi žalobcom a žalovanou vzťahom spotrebiteľským a žalovaná je v pozícii spotrebiteľa, súd s poukazom na ustanovenie § 294 CSP zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení o nárok na úroky z omeškania zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2.344,54 € vo výške 5,25 % ročne od 01.06.2017 do 07.06.2017 nepripustil.

53. K druhému odseku výroku rozsudku súd uvádza:

54. V prejednávacom prípade sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, ktorý typ sporu je upravený v ust. § 290 a nasl. CSP. Ustanovenie § 300 CSP (podľa ktorého sa na konanie v prípade spotrebiteľského sporu použijú primerane všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak), má charakter špeciality k všeobecným ustanoveniam o sporovom konaní. Preto, keďže sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, súd musí všeobecné ustanovenia o konaní aplikovať primerane, so zreteľom na charakter spotrebiteľského sporu a vo svetle zvýšenej protektívnej ingerencie súdu v týchto druhoch sporov.

55. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle ust. § 295 CSP vykonal z úradnej povinnosti prieskum Zmluvy o úvere č. 7792729111 uzatvorenej dňa 02.09.2011, ktorá je zmluvným typom zmluvy o spotrebiteľskom úvere upraveným v zákone č. 129/2010 Z. z. a zisťoval, či zmluva má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

56. Súd po preskúmaní zmluvy zistil, že v zmluve absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý údaj je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona.

57. V prípade posudzovanej zmluvy nie je možné dospieť k údaju o celkovej čiastke ani matematicky na základe údajov uvedených v zmluve, ktoré údaje sú zároveň vo vzájomnom rozpore, keďže:

- na základe zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 3.500 €.

58. Zmluvou bolo dohodnuté:

- výška splátky 107,29 €;

- počet splátok 50 ;

- výška nákladov 1.697,47 (resp. 1.897,47 € - tento údaj nie je v predloženej zmluve dostatočne čitateľný, ako už súd uviedol vyššie).

59. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa podľa § 2 písm. h) cit. zákona rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

60. Súčet výšky úveru 3.500 € a výšky nákladov 1.697,47 (resp. 1.897,47 €) dáva výsledok 5.197,47 € (resp. 5.397,47 €), ktorá suma by mala predstavovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

61. Pokiaľ sa však vykoná súčin sumy mesačnej splátky 107,29 € s počtom splátok 50, výsledkom je suma 5.364,50 €.

62. Z uvedeného vyplýva, že žalobca uviedol do zmluvy také údaje týkajúce sa záväzku dlžníka zo zmluvy o úvere, ktoré vzájomne nekorešponujú a z ktorých nie je zrejmé ani po elementárnych matematických výpočtoch, aká je vlastne celková čiastka, ktorú má dlžník z úverovej zmluvy zaplatiť.

63. Podľa súčinu sumy splátky 107,29 € a počtu splátok 50 by to mala byť suma 5.364,50 €, ale podľa súčtu výšky úveru 3.500 € a výšky nákladov 1.697,47 (resp. 1.897,47 €) by to mala byť suma 5.197,47 € (resp. 5.397,47 €).

64. Súd tak uzatvára, že v zmluve absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a zároveň z jednotlivých parametrov zmluvy nie je možné predmetný údaj vyjadriť, ani po matematickom prepočte, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

65. Pokiaľ zákonodarca urobil celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa predmetný údaj v zmluve tohto zmluvného typu uvádzal, pričom by sa mala uvádzať len správna hodnota celkovej čiastky, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o hodnote nákladov, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údaj mohol usúdiť a porovnať úverový produkt s inými a prijať svoje rozhodnutie o výhodnosti či nevýhodnosti ponúkaného úveru. Spotrebiteľ bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku.

66. Súd poznamenáva, že uvedená náležitosť spotrebiteľskej zmluvy má priamy dopad aj na správne uvedenie výšky RPMN, teda ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z..

67. Podľa cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), pričom absencia čo i len jednej z týchto náležitostí spôsobuje uvedený následok. Preto je potrebné vzhľadom na absenciu náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona považovať úver dojednaný Zmluvou o splátkovom úvere č. 7792729111 uzatvorenou dňa 02.09.2011 za bezúročný a bez poplatkov.

68. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 3.500,- eur, ako to vyplýva z predloženej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, je možné priznať žalobcovi iba sumu nesplatenej istiny bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov, po odčítaní žalovanou realizovaných platieb. Súd mal preukázané z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 a z dvoch (vyššie oboznámených) podaní žalobcu, ktorými vzal žalobca žalobu v jednotlivých častiach späť, že žalovaná zaplatila titulom úverovej zmluvy celkom sumu 3.031,82 eur (2.731,82 € + 300 €). Žalobca má nárok len na istinu úveru, v tomto prípade na rozdiel medzi sumu poskytnutého úveru a sumou splateného úveru, t.j. na sumu 468,18 €.

69. Vzhľadom k tomu, že táto suma už bola žalobcovi spolu s príslušenstvom právoplatne priznaná rozsudkom zo dňa 25.01.2019 a žalobca vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemá nárok na iné plnenie z úverovej zmluvy, okrem istiny úveru, súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

70. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Z uplatneného nároku na zaplatenie súm 2.344,54 € titulom istiny, vyčíslených úrokov vo výške 1.594,66 € a ďalších úrokov a úrokov z omeškania, v porovnaní s priznanou sumou žalobcovi rozsudkom zo dňa 25.01.2019 vo výške 468,18 € s príslušenstvom, aj keď v časti 300,- €, ktoré zaplatila žalovaná po začatí konania, procesne zavinila žalovaná zastavenie konania (ktoré uznesenie o zastavení konania v časti bolo súčasťou výroku rozsudku zo dňa 25.01.2019), je zrejmé, že žalovaná mala v konaní prevažujúci úspech, mala by preto nárok na náhradu trov konania.

72. Nakoľko si však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu nevyplýva, že by jej doposiaľ nejaké trovy vznikli, súd s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).